

Jan 8, 31 – 36 / slovo k 17. listopadu 2019 – 30 let svobody v ČR/

V těchto dnech skloňujeme ve všech pádech slovo SVOBODA. Možná až moc často. Svoboda však není pouhé slovo, pojem; je to úžasná hodnota – především duchovní hodnota a veliký dar. Ve sdělovacích prostředcích jsou teď lidé dotazováni, co pro ně znamená svoboda – co pro ně znamená skutečnost, že 30 let žijeme ve svobodné /tedy nikoliv totalitní/ společnosti. Slyšíme mnoho různých odpovědí na otázku, co nám přinesla tzv. sametová revoluce: Máme svobodu vlastního názoru, vyjadřování, svobodu tisku, můžeme neomezeně cestovat, mladí lidé mohou studovat, co chtějí a kde chtějí – i v zahraničí... Slyšela jsem tato slova: Je to svoboda člověka jako jedince, jako osobnosti, kdy mohu rozhodovat sám za sebe a mohu realizovat své sny, své vize; mohu se vzdělávat, podnikat, o cokoliv se zasazovat. Zaznívají i další slova: Máme opravdu svobodné volby. 30 let máme příležitost. To všechno je pravda a jsme za to vděční. Svoboda má také a především duchovní rozměr.

Starozákonní izraelský lid chápal svobodu hlavně jako osvobození od cizího jha (panství), od nadvlády jiného národa, protože byl Izrael velmi často a na dlouhá období někým okupován a zotročován. Ježíš – Boží Syn žil jako člověk v našem světě také v okupované malé zemi, kde vládli a o všem rozhodovali Římané. A přesto Ježíšovo pojetí svobody je duchovní, vnitřní; je to především svoboda od hříchu. „Amen, amen, pravím vám, že každý, kdo hřeší, je otrokem hříchu“ /v. 34/. Myslíme-li jen na sebe, na výhody pro sebe, jsme otroky sobectví. Když potřebujeme ve vztazích k druhým lidem lež a přetvářku, spoutávají nás lži a přetvářky stále více a více. Když posuzujeme lidi podle národnosti a barvy pleti, jsme otroky rasismu. Podobně závist, hněv, nenávist nám kradou vnitřní pokoj a radost ze života. Vysoce postavení, vlivní lidé se mohou stát otroky své touhy po moci, po ovlivňování druhých. Lidé propadlí nějaké závislosti, jsou jejími otroky a nemohou se z ní sami vymanit. A tak podobně....

Ale když nás Boží Syn – Kristus osvobodí, budeme skutečně svobodnými. Jak nás může Ježíš /= Bůh/ osvobodit? Sám Pán Ježíš to řekl: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými“ /J 8,34/. Zůstanete-li v mém slovu – to neznamená jen přitakat Ježíšovu učení, názorově s ním souhlasit; zůstat, setrvat v Kristovu slovu znamená žít ho, uskutečňovat ho. Svým životem máme být Ježíšovými učedníky, následovníky. Až jako moji učedníci poznáte pravdu – poznáte Boha, který je neměnnou Pravdou ve své lásce k nám. Poznate pravdu a pravda vás učiní svobodnými. **Nejsme svobodní tehdy, když můžeme dělat,**

co chceme, nýbrž tehdy, když se svobodně rozhodneme dělat to, co je Boží vůle – tedy uskutečňovat dobro, lásku, milosrdenství, odpuštění.

Spíše než svoboda od něčeho je svoboda k něčemu. Tak je třeba chápat i Desatero. Spíše než Nesmíš zabíjet máme uslyšet Boží: Ty smíš nezabíjet, ty smíš neubližovat. Nesesmilníš znamená: Můžeš být věrný, můžeš se radovat z věrnosti. Nepokradeš znamená: Jsi svobodný nekrást, nepodvádět. Příkázání nebudeš lhát a závidět druhým spatřujeme v novém světle: Ty se smíš odvážit být pravdivý, upřímný, ty smíš být přející. Jak je to osvobozující!

Na závěr poslyšme slova apoštola Pavla v dopise křesťanům do Říma: „Není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši, neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti. ... Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem (Božím Duchem), tíhnou k tomu, co je duchovní. Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Božím Duchem je život a pokoj“ /Ř 8,1-6/.

/Jindřiška Buttová, 17. 11. 2019/